

καβαλικά

καβαλικά, η, ουσ. [<καβαλικεύω], η σεξουαλική πράξη, η συνουσία: «εσύ ξέρεις κανέναν που να μην του αρέσει η καβαλικά;»· βλ. και λ. καβάλα·

- *κάνω καβαλικά*, ανεβαίνω σε κάποιο μεταφορικό μέσο, ιδίως κρυφά, και ευχαριστιέμαι τη μεταφορά, κάνω σκαλωμαρία: «σκαρφαλώσαμε πίσω απ' το τραμ και κάναμε καβαλικά»·

- *ρίχνω τις καβαλικές μου*, επιβάλλω τη σεξουαλική πράξη, συνουσιάζομαι: «την πήρα στο δωμάτιο κι έριξα τις καβαλικές μου»·

- *τον παίρνω καβαλικά*, τον σηκώνω στους ώμους μου και τον μεταφέρω: «κάποια στιγμή καθώς περπατούσανε, ο πατέρας του τον σήκωσε ψηλά και τον πήρε καβαλικά». Συνών. *τον παίρνω χαμαλικά*·

- *τρώω καβαλικά*, βλ. φρ. *κάνω καβαλικά*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας